

Urząd Miejski w Śremie

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA DROGI POŁOŻONEJ WE WSI SZYMANOWO**

Opracowanie:

mgr inż. arch. Agata Marciniak

mgr inż. arch. Aldona Cieśla

mgr inż. Katarzyna Beym

Śrem – 2015

I. Wstęp

1. Podstawa prawna.
2. Cel i zakres planu miejscowego oraz prognozy oraz powiązania z innymi dokumentami.
3. Metody stosowane przy sporządzaniu prognozy.

II. Stan oraz funkcjonowanie środowiska przyrodniczego.

1. Położenie geograficzne i rzeźba terenu.
2. Warunki geologiczne – gruntowe, zasoby złóż naturalnych.
3. Warunki glebowe.
4. Charakterystyka stosunków wodnych.
5. Powietrze atmosferyczne
6. Warunki akustyczne.
7. Klimat lokalny.
8. Szata roślinna i świat zwierzęcy.
9. Przyrodnicze obszary chronione,
10. Zabytki oraz inne kulturowe obszary chronione.

III. Charakterystyka ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

1. Położenie w gminie oraz ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym.
2. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.
3. Istniejące problemy ochrony środowiska oraz cele tej ochrony.
4. Projektowana zmiana użytkowania terenu.
5. Analiza ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
6. Zagrożenia na etapie funkcjonowania ustaleń planu.

IV. Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń planu.

1. Powierzchnia ziemi, gleby i zasoby naturalne.
2. Warunki hydrologiczne i ochrona wód.
3. Różnorodność biologiczna, flora i fauna.
4. Krajobraz.
5. System powiązań i przyrodnicze obszary chronione.
6. Warunki życia i zdrowie ludzi.
7. Jakość powietrza.
8. Klimat lokalny.
9. Zabytki i dobra materialne.
10. Ochrona przed hałasem.
11. Promieniowanie elektromagnetyczne i strefy ograniczonego inwestowania.
12. Przewidywane skutki oddziaływania planu na całokształt środowiska przyrodniczego.
13. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko.
14. Zalecenia oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.
15. Alternatywne rozwiązania.

16. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu.

V. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, podsumowanie i wnioski.

VI. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

VII. Materiały źródłowe oraz podstawowe przepisy prawne.

VIII. Załączniki graficzne.

I. Wstęp.

W rozdziale zawarto informacje o podstawach prawnych, zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu, jego powiązaniach z innymi dokumentami oraz informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.

1. Podstawa prawna.

Plan miejscowy opracowywany jest na podstawie uchwały Nr 515/XLIX/2014 Rady Miejskiej w Śremie z dnia z dnia 18 września 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla drogi położonej we wsi Szymanowo wywołanej na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015, poz. 199).

Plan miejscowy opracowano zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

Prognoza jest niezbędnym elementem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, opracowywana jest z projektem planu i poddawana wraz z nim procedurze planistycznej od momentu opiniowania.

Podstawę do opracowania niniejszej prognozy stanowi podjęta uchwała Nr 515/XLIX/2014 Rady Miejskiej w Śremie z dnia z dnia 18 września 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla drogi położonej we wsi Szymanowo.

Prognozę oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla drogi położonej we wsi Szymanowo opracowano zgodnie z art. 51 ust. 2 oraz art. 52 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.).

2. Cel i zakres planu miejscowego oraz prognozy oraz powiązania z innymi dokumentami.

Celem sporządzania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla drogi położonej we wsi Szymanowo jest określenie zasad i warunków zagospodarowania terenów i zasad ochrony środowiska przyrodniczego oraz krajobrazu. Opracowanie miejscowego planu ma precyzyjnie wyznaczyć zakres lokalizacji nowej drogi dla obsługi terenów budowlanych oraz zintegrować ustalenia z planami miejscowymi obowiązującymi w sąsiedztwie. Planowane tereny są odzwierciedleniem kierunków rozwoju określonych w Studium

uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śrem. Przepisy projektowanego miejscowego planu określą parametry układu komunikacyjnego i zabudowy z dbałością o ład przestrzenny oraz w zgodzie z założeniami urbanistycznymi tej części gminy.

Szczegółowe omówienie zagadnień znajduje się w rozdziale III.

Celem sporządzenia prognozy jest określenie i ocena oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla drogi położonej we wsi Szymanowo. Skutki realizacji projektu planu będą weryfikowane na bieżąco podczas codziennej obserwacji realizacji inwestycji oraz procesów zachodzących w środowisku.

Na podstawie art. 53 i w związku z art. 57 i 58 ustawy¹ Burmistrz Śremu uzgodnił zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego miejscowego planu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Śremie.

Prognoza obejmuje m.in. następujące zagadnienia:

- 1) Rozpoznanie i analizę środowiska przyrodniczego (charakterystyka komponentów środowiska, stan sanitarny, stopień odporności, powiązania funkcjonalne, ochrona przyrody).
- 2) Potencjalne zagrożenia dla środowiska przyrodniczego.
- 3) Prognozę zmian środowiska przyrodniczego, wynikających ze zmiany przeznaczenia terenów.
- 4) Charakterystykę podstawowych ustaleń planu miejscowego.
- 5) Propozycje rozwiązań minimalizujących skutki zmian i zagrożenia.
- 6) Prognozę oddziaływania na środowisko przyrodnicze obecnego zainwestowania terenu.
- 7) Streszczenie.

Projekt planu wykazuje zgodność z dokumentami gminnymi tj. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śrem. Projekt planu wykazuje zgodność z dokumentami strategicznymi województwa, w szczególności Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego.

Wymienione dokumenty w swych założeniach kierują się zasadą zrównoważonego rozwoju, mając na uwadze realizację polityki ekologicznej państwa.

3. Metody stosowane przy sporządzaniu prognozy.

¹ Ustawa z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.)

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy stosowano przede wszystkim metodę indukcyjno – opisową, polegającą na łączeniu w logiczną całość zebranych informacji o środowisku i mechanizmach jego funkcjonowania.

Analizując projekt planu miejscowego, w sporządzanej prognozie, wskazano potencjalne zagrożenia oraz przedstawiono rozwiązania minimalizujące negatywny wpływ realizacji ustaleń planu na środowisko.

Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan informacji o środowisku przyrodniczym oraz przewidywanym zainwestowaniu i zagospodarowaniu terenu.

II. Stan oraz funkcjonowanie środowiska przyrodniczego.

W rozdziale zawarto opis, analizę i ocenę istniejącego stanu środowiska na obszarach objętych miejscowym planem oraz istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego miejscowego planu.

1. Położenie geograficzne i rzeźba terenu.

Gmina Śrem położona jest w południowej części województwa wielkopolskiego. Gmina Śrem ma obszar 20 587 ha, w tym:

- użytki rolne: 22,09%
- użytki leśne: 15,98%

Gmina stanowi 35,88% powierzchni powiatu.

Gminę zamieszkuje 40344 osób, w tym obszar wiejski 10536 osób.²

Miasto Śrem leży około 40 km na południe od Poznania, nad rzeką Wartą, w miejscu gdzie rzeka zmienia bieg z kierunku zachodniego na północny. Obszar objęty planem miejscowym położony jest w miejscowości Szymanowo na północny zachód od miasta Śrem. Obszar położony jest w sąsiedztwie drogi wojewódzkiej nr 310.

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Kondrackiego gmina położona jest w podprovincji Pojezierze Południowobałtyckie, w prowincji Niż Środkowo-Europejski. Występują tu dwa typowe rodzaje krajobrazu: wysoczyzn morenowych oraz doliny.

Tereny położone są w obrębie doliny Warty, która zaliczana jest do mezoregionu Kotlina Śremska, stanowiącej fragment makroregionu Pradolina Warciańsko-Odrzańska. Według podziału geomorfologicznego Krygowskiego (1961) obszar ten należy do subregionu Odcinek Śremski. Jest to teren położony pomiędzy dwoma zbiornikami wodnymi o nieznacznym różnicach wysokości (ok. 2-3 m w różnicy poziomów w obszarze północnym i podobnie w obszarze południowym opracowania).

Obszary objęte miejscowym planem są częściowo zabudowane i zagospodarowane na podstawie obowiązujących miejscowych planów.

2. Warunki geologiczne – gruntowe, zasoby złóż naturalnych.

W obrębie pradoliny Warciańsko-Odrzańskiej na terasie dennej utworami powierzchniowymi są najczęściej holocenyjskie namuły organiczne, piaski, mułki i żwiry rzeczne oraz torfy niskie w zarośniętych starorzeczach. W wyższych partiach pradoliny, na terasie środkowej dominują pleistocenyjskie piaski, mułki i żwiry rzeczne. W części spągowej osadów pradolinnych zalegają piaski średnio lub gruboziarniste ze żwirem i otoczkami.

Budowa geologiczna podłoża gruntowego jest wystarczająca dla istniejącej i projektowanej zabudowy oraz drogi.

Na terenie gminy Śrem znajdują się udokumentowane złoża gazu ziemnego, surowców ilastych ceramiki budowlanej, kruszyw naturalnych oraz torfu. Na obszarze

² GUS Bank Danych Lokalnych, www.stat.gov.pl/bdl

opracowania miejscowego planu nie występują udokumentowane złoża kruszywa naturalnego.

3. Warunki glebowe.

Tereny w Szymanowie są częściowo zainwestowane. Występują tu grunty słabych klas, nieużytki oraz lasy. W miejscu przebiegu dróg występują użytki drogowe oraz grunty rolne słabych klas.

Tereny przeznaczone pod zabudowę są terenami już zainwestowanymi.

4. Charakterystyka stosunków wodnych.

Zasadniczym elementem hydrograficznym miasta jest rzeka Warta płynąca dnem Pradoliny. Rzeką Wartą przebiega międzynarodowy szlak komunikacji wodnej i jest on użytkowany głównie w celach rekreacyjnych.

Obserwacje na posterunku wodowskazowym na Warcie w Śremie pozwalają na prześledzenie jej reżimu, o wyraźnym maksimum wiosennym przypadającym w marcu i minimum letnim w miesiącach lipiec-wrzesień. Zasięg zalewów absolutnych wysokiej wody dochodzi do rzędnej 64 – 65 m n.p.m. Stan alarmowy układa się na rzędnej 62,34 m n.p.m, a obszar bezpośredniego zagrożenia powodzią o prawdopodobieństwie wystąpienia $p=1\%$ w obszarze opracowania miejscowego planu wyznacza rzędna 63,41 m n.p.m.³

Jakość wód rzeki Warty w najbliższym gminie Śrem punkcie oceniano na wysokości miejscowości Wiórek. Wody te należą do kategorii wód silnie zmienionych. W roku 2013 wyniki badań wskazały na wody poniżej stanu dobrego.⁴

Obszary objęte miejscowym planem położone są poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.

Wody gruntowe na obszarach przeznaczonych pod zabudowę występują na głębokości poniżej 2,0 m p.p.t. Badania jakości wód podziemnych prowadzone są przez WIOŚ w granicach jednostek zwanych Jednolitymi Częściami Wód Podziemnych. Obszar opracowania miejscowego planu leży w obrębie JCWPd nr 73. Jeden punkt badawczy zostały zlokalizowany w pobliżu północnej granicy miasta Śrem. W 2013 r. wody podziemne zaliczono tu do klasy IV, co oznacza wody niezadowolającej jakości.⁵

Tereny miejscowego planu położone są poza obszarami GZWP.

Przez obszar miejscowego planu przebiegają sieci kanalizacji sanitarnej, sieci kanalizacji deszczowej oraz sieć wodociągowa.

5. Powietrze atmosferyczne.

³ Dane z zasobu Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu oraz ze Studium ochrony przeciwpowodziowej dla rzeki Warty – Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Poznaniu (2010 r.)

⁴ Wyniki badań i klasyfikacja wskaźników jakości wód płynących w województwie wielkopolskim za rok 2013

⁵ Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych sieci krajowej w ramach monitoringu operacyjnego w roku 2013

W celu rozpoznania stopnia zanieczyszczenia powietrza prowadzone są kontrole stężeń substancji zanieczyszczających w formie pomiarów emisji oraz badań monitoringowych imisji.

Do roku 2009 WIOŚ dokonywał rocznej oceny jakości powietrza dla stref określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza. W roku 2011 WIOŚ wykonał roczną ocenę jakości powietrza w odniesieniu do nowego układu stref i zmienionych poziomów substancji, w oparciu następujące akty prawne:

- ustawa – Prawo ochrony środowiska,
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 03 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu.

Nowy podział kraju na strefy jest zgodny z zapisami założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, stanowiącej transpozycję Dyrektywy 2008/50/WE do prawa polskiego. Według nowego podziału strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy, pozostały obszar województwa.⁶

Roczna ocena dla roku 2013 dla strefy wielkopolskiej według kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia wykazała brak przekroczeń dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, pyłu PM_{2,5}, ołowiu, benzenu oraz tlenku węgla, brak przekroczeń poziomów docelowych dla arsenu, kadmu i niklu, więc całą strefę zaklasyfikowano do klasy A. Zaliczenie strefy do klasy A możliwe jest, jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych.

W przypadku poziomu docelowego dla ozonu strefę wielkopolską zaklasyfikowano do klasy A. W przypadku celu długoterminowego dla ozonu (najwyższa wartość stężenia 8-godzinnego spośród średnich krocących w roku kalendarzowym przekracza wartość normatywną 120 µg/m³) strefę zaliczono do klasy D2.

Ze względu na stwierdzone przekroczenia dopuszczalnego poziomu dla 24-godzinnych stężeń pyłu PM₁₀ strefie wielkopolskiej przypisano klasę C. Z przebiegu rocznej serii pomiarów odczytać można wyraźną sezonową zmienność stężeń pyłu (wyższe w okresie zimnym, niższe w sezonie letnim). Można więc przypuszczać, że powodem przekroczeń w sezonie grzewczym jest niska emisja z sektora komunalno-bytowego wpływająca na wyraźne pogorszenie warunków aerasanitarnych w miastach. Duży wpływ na sytuację aerasanitarną miast ma również ich położenie geograficzne, rodzaj i charakter zabudowy miejskiej, jej lokalizacja oraz możliwość przewietrzania obszaru miasta.⁷

Ze względu na stwierdzone przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu wszystkie strefy w województwie zaliczono do klasy C.

Roczna ocena dla roku 2013 według kryterium odniesionych do ochrony roślin wykazała brak przekroczeń dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu dla dwutlenku siarki i tlenków azotu (strefę zaklasyfikowano do klasy A). W przypadku poziomu docelowego dla ozonu strefę wielkopolską zaklasyfikowano do klasy A. W przypadku celu długoterminowego dla ozonu strefę zaliczono do klasy D2.⁸

⁶ Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2013

⁷ Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2013

⁸ Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2013

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

Największe zanieczyszczenie atmosfery w gminie występuje na terenie prawobrzeżnego Śremu, i związane jest między innymi z tzw. „niską emisją” powstającą w kotłowniach indywidualnych w budynkach jednorodzinnych. Potwierdzają to przeprowadzone badania, które wykazują podwyższoną wartość zanieczyszczeń w sezonie grzewczym. Związane to jest ze stosowaniem paliw stałych, głównie węgla, oraz złym stanem technicznym kotłów, a co za tym idzie nieprawidłowo prowadzonym procesem spalania. W 2002 r. gmina Śrem uruchomiła program udzielania dotacji na realizację przedsięwzięć związanych z zamianą tradycyjnych systemów grzewczych na instalacje zasilane paliwami mniej szkodliwymi dla środowiska.

Powyższy problem nie dotyczy projektowanych obszarów, gdyż tereny zabudowy stanowią niewielką powierzchnię opracowywanego dokumentu.

6. Warunki akustyczne.

Głównym źródłem zanieczyszczenia środowiska hałasem na terenie gminy Śrem jest tzw. hałas komunikacyjny.

W sąsiedztwie przedmiotowego terenu objętego projektem miejscowego planu przebiega fragment drogi wojewódzkiej nr 310. W roku 2010 zostały przeprowadzone pomiary ruchu, jednak nie na odcinku drogi zlokalizowanym w mieście Śrem. Pomiary na drodze nr 310 wykonano w czterech punktach. Średnie natężenie ruchu w tych punktach wynosiło około 5100 pojazdów na dobę w tym jedynie 5% samochodów ciężarowych).⁹ Przy takim natężeniu ruchu nie są przekraczane średnie dobowe wartości dopuszczalne hałasu dla zabudowy mieszkaniowo – usługowej.

W sąsiedztwie drogi nr 310 zlokalizowane są tereny zabudowy usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej. Są to tereny zainwestowane kilkadziesiąt lat temu i ustalenia planu jedynie adaptują istniejącą zabudowę.

W roku 2007 WIOŚ przeprowadził pomiary poziomu hałasu dla Śremu, jednak jedynie dla dróg przebiegających przez centrum miasta. Z badań tych wynika, że w odległości powyżej 15 m od krawędzi jezdni poziom hałasu wynosi około 60 dB. Można przypuszczać, że podobne wyniki uzyskano by dla drogi wojewódzkiej na odcinku przylegającym do obszaru objętego miejscowym planem, gdyż obciążenie ruchem ciężkim jest na tym samym poziomie.

7. Klimat lokalny.

Na analizowanym terenie przeważają wiatry z kierunku zachodniego oraz z kierunków południowo-zachodniego i północno-zachodniego.

Według „Opracowania ekofizjograficznego podstawowego – gmina Śrem”, średnia roczna temperatura powietrza wynosi 8,2-8,4 °C, temperatura stycznia wynosi od –1 do –1,4 °C, a lipca około 18,2 °C.

⁹ Pomiar ruchu na drogach wojewódzkich w roku 2010.

Liczba dni mroźnych waha się od 25 do 30. W okresie od kwietnia do października występuje od 10 do 15 dni z przymrozkami. Dni ciepłych, gorących i upalnych jest odpowiednio: 160-165, 35-40 i 7-8. Okres wegetacyjny trwa od 226 do 228 dni.

Opady atmosferyczne należą do najniższych w Wielkopolsce i nie przekraczają 550 mm, z czego na okres wegetacyjny przypada około 350 mm. Często występują jednak lata z opadem na poziomie 450 - 500 mm.

Pokrywa śnieżna pojawia się na terenie gminy między 1 i 6 grudnia i zanika około 16 marca (40 dni z pokrywą śnieżną o średniej grubości 5 cm).¹⁰

8. Szata roślinna i świat zwierzęcy.

Szata roślinna jest uboga bazująca głównie na zieleni łąkowej i terenach lasów. Część obszaru stanowi pole uprawne, część jest już zabudowana.

Świat zwierzęcy omawianego obszaru jest prawdopodobnie typowy dla obszarów o dużych przekształceniach antropogenicznych.

9. Przyrodnicze obszary chronione.

Na omawianym obszarze nie znajdują się żadne formy ochrony przyrody.

Obszar w Szymanowie jest oddalony o 1,1 km od granic Parku Krajobrazowego im. gen. Dezyderego Chłapowskiego oraz o 1,5 km od granic Rogalińskiego Parku Krajobrazowego oraz obszarów Natura 2000 (SOO Rogalińska Dolina Warty – kod obszaru: PLH 300012 i OSO Ostoja Rogalińska – kod obszaru: PLB 300017).

Tereny miejscowego planu nie stanowią terenów istotnych ze względu na występowanie gatunków chronionych czy ich siedlisk.

SOO Rogalińska Dolina Warty – kod obszaru: PLH 300012 według standardowego formularza danych:

Obszar obejmuje fragment pradoliny Warty na południe od Poznania, z unikalnym krajobrazem, gdzie rzeka meandrując utworzyła na terasie zalewowej liczne starorzecza i zastoiska. Otaczają je łąki i bagna. W dolinie zachowały się płaty lasów łęgowych (w tym zagrożonych w skali kraju łągów wierzbowych i topolowych), a na wyższych terasach kompleksy grądów. Większą część obszaru pokrywają lasy, duży jest też udział gruntów ornych. Charakterystyczną cechą obszaru jest grupa ponad 1000 okazałych starych dębów o obwodach od 2 do 9,5 m; najstarsze liczą kilkaset lat (w tym 3 okazy liczą ponad 500 lat każdy - w parku w Rogalinie).

Wartość przyrodnicza i znaczenie

W obszarze nagromadzone są liczne, dobrze zachowane i silnie zróżnicowane starorzecza, łąki, łągi i inne naturalne formy fluwialne związane z działalnością rzeki Warty. Stwierdzono tu 10 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Obszar obejmuje największe skupisko pomnikowych dębów w Europie. Występuje tu 5

¹⁰ Program Ochrony Środowiska dla gminy Śrem

gatunków z Załącznika II Dyrektywy, szczególne znaczenie ma ta ostoja dla ochrony rzadkich bezkręgowców: kozioroga dębosza *Cerambyx cerdo* i pachnicy dębowej *Osmoderma eremita*. Bogata jest flora roślin naczyniowych z gatunkami chronionymi i zagrożonymi w skali kraju i lokalnie, m.in. goździka sinego *Dianthus gratianopolitanus*.

Zagrożenia

Zmiana stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, wycinanie lasów łęgowych. Wśród pomnikowych dębów 40 drzew jest martwych (efekt żerowania kozioroga dębosza).

OSO Ostoja Rogalińska – kod obszaru: PLB 300017 według standardowego formularza danych:

Obszar leży na Nizinie Wielkopolskiej, na południe od Poznania. W części północnej zajmuje powierzchnię Wielkopolskiego Parku Narodowego, położonego na Pojezierzu Wielkopolskim, w krajobrazie polodowcowym, o bardzo zróżnicowanej rzeźbie terenu, na lewym brzegu Warty. Znajduje się tutaj 12 jezior - głównie eutroficznych (m.in. Jezioro Łódzkie, Dymaczewskie, Witobelskie, Góreckie, Rosnowskie), a najwyższym wzniesieniem moreny czołowej (132 m n.p.m.) jest Osowa Góra. Występuje tu część najdłuższego w Polsce ozu Bukowo-Mosińskiego oraz wydmy, rynny i głazy narzutowe. Są tu też łąki trzęślicowe i pełnikowe. Większą część powierzchni ostoi pokrywają drzewostany sosnowe (70%) z domieszką dębu, świerka, brzozy, grabu i lipy. W pobliżu jezior i rzek, na terenach wilgotnych, występują łągi wierzbowo-jesionowe; tereny bagienne zajmują lasy z olszą czarną, a zarośla łozowe tworzy wierzba i kruszyna. W okolicy Jeziora Wielkomiejskiego znajduje się cenny kompleks łąkowo-torfowiskowy na kredzie jeziornej z roślinnością kalcyfilną. Część południowa obszaru leży w granicach Rogalińskiego Parku Krajobrazowego, na obu brzegach Warty, na terenie Kotliny Śremskiej. Obszar zajmuje tu fragment doliny Warty, gdzie rzeka meandrując utworzyła na terasie zalewowej liczne starorzecza. Otaczają je łąki i bagna. W dolinie zachowały się płaty lasów łęgowych (w tym zagrożonych w skali kraju łągów wierzbowych i topolowych), a na wyższych terasach kompleksy grądów. Osobliwością jest grupa ponad 1000 dębów o obwodach od 2 do 9,5 m; najstarsze kilkusetletnie (w tym 3 okazy liczące ponad 500 lat każdy - w parku w Rogalinie); 44 drzewa są martwe; występująca tu populacja kozioroga dębosza żerując na dębach niszczy je. Większą część obszaru pokrywają lasy, duży jest też udział gruntów ornych.

Wartość przyrodnicza i znaczenie

W granicach obszaru występuje co najmniej 27 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 3 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej (C6) kani czarnej (PCK) i kani rudej, (PCK); nieregularnie gnieździ się batalion (PCK). Gęś zbożowa zimuje w liczbie przekraczającej 1% populacji szlaku wędrówkowego(C3), osiągając liczebność do 8000 osobników. Obszar o dużej różnorodności biologicznej (18 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej i 20 gatunków z Załącznika II tej dyrektywy. Bogata flora roślin naczyniowych - 1100 gatunków, a także roślin niższych (200 gatunków mchów, 150 gatunków porostów). Stwierdzono tu także 364 gatunki grzybów wyższych. Stanowiska rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, m. in. sasanki otwartej *Pulsatilla patens* i staroduba

łąkowego *Ostericum palustre*, goździka siniego *Dianthus gratianopolitanus* (= *D. caesius*). Stwierdzono ponad 50 gat. roślin prawnie chronionych oraz około 185 gat. figurujących na regionalnej czerwonej liście roślin zagrożonych. Bogate zasoby zagrożonych w Wielkopolsce kłoci wiechowatej *Cladium mariscus* i pełnika europejskiego *Trollius europaeus*. Liczne gatunki rzadkich bezkręgowców - m.in. jelonek rogacz *Lucanus cervus* i kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo*. Największe skupisko starych dębów na terenach zalewowych w Europie. Nagromadzenie licznych, dobrze zachowanych, zróżnicowanych starorzeczy i innych naturalnych form fluwialnych związanych z działalnością rzeki Warty. Obszar posiada wybitne walory krajobrazowe.

Zagrożenia

Przyroda obszaru jest zagrożona ze względu na bliskość Poznania i jego przemysłu, silną presję turystyczną i rekreacyjną, lokalizowanie elektrowni wiatrowych, penetrację siedlisk, zmianę stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, zasypywanie starorzeczy, wycinanie lasów łęgowych. Problemem jest również zalesianie łąk, pastwisk oraz torfowisk i bagien, wyrąb drzew, a także usuwanie martwego drewna z lasu. Głównym problemem jest silnie rozwinięte w granicach Parku Rogalińskiego budownictwo, lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów komunalnych i niekomunalnych, miejsca zrzutów ścieków, hałas.

Rogaliński Park Krajobrazowy powstał na podstawie rozporządzenia Nr 4/97 Wojewody Poznańskiego z dnia 26 czerwca 1997 r. (Dz. U. Woj. Pozn. z 1997 Nr 14, poz. 98). Powierzchnia całkowita Parku wynosi 12.750 ha. Park objął ochroną rozległą dolinę rzeki Warty od Śremu, aż do granic Wielkopolskiego Parku Narodowego, z występującymi licznie starorzeczami, łąkami, pastwiskami na terasie zalewowej Warty. Głównym celem poza ochroną krajobrazu jest ochrona jednego z największych w Europie skupisk wielowiekowych dębów szypułkowych. Na terenie parku występuje wiele rzadkich gatunków roślin i zwierząt (szczególnie ptaki wodno-błotne). Park chroni również wartości historyczne zespołu pałacowo-parkowego w Rogalinie. Na terenie gminy Śrem znajduje się niewielka południowo-wschodnia część Parku, na północ od wałów przeciwpowodziowych Śremu za Parkiem Miejskim im. Powstańców Wlkp., obejmując skarpę nadwarciańską w rejonie wsi Psarskie i Góra oraz tereny do linii miejscowości Zbrudzewo, Niesłabin i Orkowo.¹¹ W obszarze położonym przy północnej granicy miasta teren Rogalińskiego Parku Krajobrazowego pokrywa się z zasięgiem obszarów Natura 2000, stąd jego wartość przyrodnicza i zagrożenia jego dotyczące są tożsame z tymi opisanymi dla obszarów wcześniej wymienionych obszarów.

Park Krajobrazowy im. gen. Dezyderego Chłapowskiego powołany rozporządzeniem Nr 158/92 wojewody poznańskiego i leszczyńskiego z dnia 1 grudnia 1992 r. Obszar parku obejmuje 17 200 ha, z czego na terenie gminy Śrem znajduje się 2650 ha w okolicy miejscowości Marianowo, Pucółowo, Krzyżanowo, Błociszewo, Gaj, Nochowó i Wyrzeka. Celem parku jest ochrona krajobrazu kulturowego i rolniczego, z dobrze zachowaną siecią zadrzewień śródpolnych wprowadzonych na tym terenie w latach 20. XIX w. przez generała Dezyderego Chłapowskiego. Rolą parku jest również

¹¹ Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe – gmina Śrem – Śrem grudzień 2004 r.

propagowanie nowoczesnego zrównoważonego sposobu gospodarowania w optymalnie urządzonym krajobrazie rolniczym.¹²

10. Zabytki oraz inne kulturowe obszary chronione.

Na terenach objętych miejscowym planem nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków czy gminnej ewidencji zabytków. Są natomiast zlokalizowane obszary podlegające ochronie archeologicznej.

¹²

Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego

III. Charakterystyka ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W rozdziale zawarto opis, analizę i ocenę:

- celów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektowanego miejscowego planu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania planu,
- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji miejscowego planu.

Ponadto przedstawiono analizę ustaleń planu oraz zagrożenia możliwe do zaistnienia na etapie funkcjonowania ustaleń miejscowego planu.

1. Położenie w gminie oraz ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym.

Obszar objęty planem miejscowym o łącznej powierzchni około 5,4 ha położone są w miejscowości Szymanowo na północny zachód od miasta Śrem. Obszar położony jest w sąsiedztwie drogi wojewódzkiej nr 310.

Obszar objęty opracowaniem obejmuje swym zasięgiem tereny przeznaczone w obowiązujących miejscowych planach pod zabudowę usługową i mieszkaniową jednorodzinną, tereny dróg, zieleni oraz lasów.

Działki w sąsiedztwie drogi wojewódzkiej są od kilkudziesięciu lat zabudowane.

Są to tereny częściowo zurbanizowane o znacznych przekształceniach antropogenicznych.

Na obszarze opracowania miejscowego planu istnieją sieci infrastruktury technicznej – sieć kanalizacji sanitarnej, sieć kanalizacji deszczowej, sieci elektroenergetyczne, sieć wodociągowa.

Na terenach objętych miejscowym planem nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków czy gminnej ewidencji zabytków. Są natomiast zlokalizowane obszary podlegające ochronie archeologicznej.

Obszary objęte miejscowym planem położone są poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.

Na omawianym obszarze nie znajdują się żadne formy ochrony przyrody.

Opracowanie miejscowego planu ma precyzyjnie wyznaczyć zakres lokalizacji drogi oraz adaptować istniejące tereny zabudowy.

2. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.

Omawiane tereny sąsiadują z terenami w pełni zainwestowanymi. Występuje tu zabudowa usługowo-mieszkaniowa, a teren został znacznie przekształcony przez realizację zbiorników wodnych. W tych obszarach przekształcenia antropogeniczne są

już znaczne. Tereny pól uprawnych stanowią również obszary przekształceń związanych z działalnością człowieka. Tereny lasów nie podlegają przekształceniu, poza niewielkimi fragmentami przeznaczonymi na poszerzenie drogi.

Na obszarze opracowania miejscowego planu istnieją sieci infrastruktury technicznej. Poszczególne elementy istniejącego stanu środowiska omówiono szczegółowo w poprzednim rozdziale.

Skutki dotychczasowego sposobu użytkowania terenu dla środowiska naturalnego są zarówno pozytywne, jak i negatywne. Do pozytywnych należy zaliczyć koncentrację zabudowy i równomierny rozwój infrastruktury technicznej. Wiąże się to z koncentracją sieci infrastruktury technicznej, wydajniejszą obsługą zabudowań. Do negatywnych można zaliczyć przekształcenia związane z gospodarką rolną.

Przedmiotowy teren nosi wszelkie cechy obszaru o znacznej ingerencji antropogenicznej.

W przypadku nieuchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego niektóre grunty mogą zostać zainwestowane zgodnie z obowiązującymi miejscowymi planami. Brak zmiany planu nie uniemożliwi realizacji zabudowy w północnej części obszaru, jednakże utrudni inwestowanie na południe od obszaru opracowania niniejszego dokumentu. Projektowana droga ma w sposób najbardziej racjonalny i ekonomicznie uzasadniony zapewnić odpowiedni dostęp istniejących działek budowlanych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Ponieważ pomiędzy obszarami obecnie obowiązujących planów jest teren dróg nie objętych żadnym planem miejscowym, jedynie opracowanie nowego dokumentu pozwoli na zaprojektowanie odpowiedniej obsługi komunikacyjnej z parametrami zgodnymi z obecnie obowiązującymi przepisami prawa.

Brak uchwalenia miejscowego planu i realizacji kompleksowych rozwiązań może skutkować chaosem w zagospodarowaniu poszczególnych kwartałów i prowadzić do braku kompleksowych rozwiązań w zakresie wyposażenia w infrastrukturę techniczną i komunikacyjną, co może być szczególnie szkodliwe dla środowiska przyrodniczego.

Uchwalenie planu miejscowego pozwoli na kompleksową kontrolę ustaleń zarówno w zakresie gospodarki przestrzennej jak i ochrony środowiska.

W przypadku przedmiotowego planu, nie można zatem również mówić o istotnych zmianach stanu środowiska, ponieważ zmiana dotyczy wprowadzenia drogi publicznej o odpowiednich parametrach. Na większości obszarów nie nastąpią więc istotne zmiany w stanie środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń planu.

Ryzyko może dotyczyć jedynie obszarów, na których nie obowiązuje miejscowy plan. Do potencjalnych zmian istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu zaliczyć należy:

- rozproszenie infrastruktury, skutkujące nadmiernymi i niepotrzebnymi inwestycjami, a także ingerencją w stosunki wodne na obszarze planu,
- brak kompleksowych ustaleń w dziedzinie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych i ewentualnego oczyszczania ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych z nawierzchni szczelnych, może powodować zanieczyszczenie wód gruntowych.

3. Istniejące problemy ochrony środowiska oraz cele tej ochrony.

Pod pojęciem środowiska (według ustawy Prawo ochrony środowiska) rozumie się ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami.

Brak jest tu istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizowanego projektu miejscowego planu, gdyż wszelkie zmiany w środowisku już nastąpiły w związku z istniejącą zabudową oraz zbiornikami wodnymi. Należy zaznaczyć, że w zapisach miejscowego planu nakazano zaopatrzenie w ciepło w nowo projektowanych obiektach budowlanych z zastosowaniem nowoczesnych technologii, co jest zgodne z obecnymi zaleceniami krajowymi w zakresie gospodarki cieplnej. Ponadto badania jakości powietrza atmosferycznego są korzystne dla strefy, w której położona jest gmina Śrem. Rozwój zabudowy na przedmiotowych terenach będzie znikomy i nie wpłynie negatywnie na istniejący stan środowiska w omawianym obszarze, gdyż standardy nowej zabudowy i rozwoju sieci infrastruktury są na tyle wysokie, by zapobiec wszelkim negatywnym oddziaływaniom zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

Projektowane poszerzenie drogi pozwoli na realizację wszystkich wymaganych przepisami prawa elementów technicznych i pozwoli na odpowiednie utrzymanie standardów technicznych tej drogi.

Problem zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku nie dotyczy terenu objętego miejscowym planem. Średnie natężenie ruchu na drodze nr 310 w roku 2010 wynosiło około 5100 pojazdów na dobę (w tym jedynie 5% samochodów ciężarowych).¹³ Przy takim natężeniu ruchu nie są przekraczane średnie dobowe wartości dopuszczalne hałasu dla zabudowy mieszkaniowo – usługowej.

Przy drodze nr 310 zlokalizowane będą tereny zabudowy usługowej i mieszkaniowej. Dla tych terenów plan ustala zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo – usługowej. Są to tereny istniejącej zabudowy i ustalenia planu nie wpływają na zmianę możliwości inwestycyjnych na tym terenie.

Brak jest zagrożeń związanych ze źle funkcjonującą infrastrukturą techniczną czy też związanych z oddziaływaniem na tereny objęte ochroną.

Celem ochrony środowiska jako całości jest zachowanie równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w rozwoju społeczno-gospodarczym. Głównym elementem pozwalającym zachować równowagę jest przestrzeganie standardów jakości środowiska określonych w Prawie ochrony środowiska i przepisach odrębnych.

¹³ Pomiar ruchu na drogach wojewódzkich w roku 2010.

W planie miejscowym wprowadzono zapisy dotyczące modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej w zgodzie z przepisami oraz określono zasady ochrony dotyczące m.in. powietrza.

Problematyka ochrony przyrody regulowana jest ustawą z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody. Zgodnie z art. 2 tej ustawy ochrona przyrody polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i jej składników, a zwłaszcza:

- 1) dziko występujących roślin lub zwierząt i grzybów,
- 2) roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową,
- 3) zwierząt prowadzących wędrowny tryb życia,
- 4) siedlisk przyrodniczych,
- 5) siedlisk zagrożonych wyginięciem, rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów,
- 6) tworów przyrody żywej i nieożywionej oraz kopalnych szczątków przyrody nieożywionej oraz kopalnych szczątków roślin i zwierząt,
- 7) krajobrazu,
- 8) zieleni w miastach i wsiach,
- 9) zadrzewień.

Celem ochrony przyrody jest m.in. utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów, zachowanie różnorodności biologicznej, zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów wraz z ich siedliskami, ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień oraz edukacja, informowanie oraz promocja w dziedzinie ochrony przyrody.

Przedmiotowy teren nie jest objęty ochroną prawną ze względów przyrodniczych, ale dla ochrony walorów krajobrazowych zawiera ustalenia dotyczące gabarytów budynków, intensywności zabudowy i formy architektonicznej tej zabudowy.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zostały przeniesione do krajowych przepisów i na podstawie również tych przepisów są realizowane. Odpowiednie odniesienia znajdujemy m.in. w zapisach „Polityki ekologicznej państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016”, „Programie Ochrony Środowiska dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2012 – 2015” oraz w „Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego”.

Według dokumentu „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016” planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju czy ochronę różnorodności biologicznej. Za równie ważne uznaje się ochronę powietrza przed zanieczyszczeniem (w tym eliminację niskich źródeł emisji, zmianę technologii i paliw na niskoemisyjne oraz rozwój gminnych systemów ciepłowniczych), ochronę zasobów naturalnych, racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi i leśnymi.

Realizacja zabudowy wzdłuż istniejących ciągów komunikacyjnych w obszarze istniejącej zabudowy wsi jest realizacją zasady zrównoważonego rozwoju. Skupienie zabudowy to ochrona różnorodności biologicznej występującej w innych obszarach gminy na terenach szczególnie cennych przyrodniczo. W zapisach planu wprowadzono odpowiednie ustalenia dotyczące ochrony powietrza oraz sposób zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną (racjonalna gospodarka zasobami wodnymi). Ustalenia planu nie powiększają terenów zabudowy, a jedynie umożliwiają racjonalne projektowanie układu komunikacyjnego.

W 2012 r. Sejmik Województwa Wielkopolskiego przyjął aktualizację Programu Ochrony Środowiska.¹⁴ Program Ochrony środowiska Województwa Wielkopolskiego na lata 2012-2015 określa, iż celem strategicznym polityki ekologicznej województwa wielkopolskiego jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego województwa (mieszkańców, zasobów przyrodniczych i infrastruktury społecznej) oraz harmonizacja rozwoju gospodarczego i społecznego z ochroną walorów środowiskowych. Cele szczegółowe zostały ujęte w trzech blokach tematycznych, tj.:

- ochrona zasobów naturalnych,
- poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego,
- działania systemowe.

Wymienia się tu cele, które przyczynią się do trwałego podniesienia jakości życia obecnego i przyszłych pokoleń:

- 1) zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie oraz stworzenie spójnego systemu obszarów chronionych,
- 2) zwiększanie lesistości województwa oraz prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej
- 3) zrównoważone użytkowanie zasobów wodnych oraz ochrona przed powodzią i suszą,
- 4) ochrona i racjonalne wykorzystanie powierzchni ziemi oraz rekultywacja terenów zdegradowanych,
- 5) zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do środowiska wodnego, usprawnienie systemu zaopatrzenia w wodę,
- 6) spełnienie wymagań prawnych w zakresie jakości powietrza oraz standardów emisyjnych z instalacji, wymaganych przepisami prawa, (m.in. ograniczenie niskiej emisji ze źródeł komunalnych),
- 8) zminimalizowanie ilości wytwarzanych odpadów oraz rozbudowa infrastruktury technicznej w zakresie sortowania i recyklingu odpadów,
- 9) zmniejszenie zagrożenia mieszkańców województwa ponadnormatywnym hałasem, zwłaszcza emitowanym przez środki transportu drogowego (realizacja inwestycji zmniejszających narażenie na hałas komunikacyjny (budowa obwodnic, modernizacja szlaków komunikacyjnych, budowa ekranów akustycznych, rewitalizacja odcinków linii kolejowych i wymiana taboru na mniej hałaśliwy, itp.)),

¹⁴ Uchwała Nr XXVIII/510/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 listopada 2012 r. w sprawie uchwalenia Programu Ochrony Środowiska Województwa Wielkopolskiego na lata 2012-2015.

- 10) kształtowanie harmonijnej struktury funkcjonalno-przestrzennej województwa, sprzyjającej równoważeniu wykorzystania walorów przestrzeni z rozwojem gospodarczym, wzrostem jakości życia i trwałym zachowaniem wartości środowiska.

Plan miejscowy realizuje wymienione cele poprzez:

- realizację zabudowy poza obszarami chronionych siedlisk oraz z zachowaniem terenów wolnych od zabudowy,
- realizację zabudowy poza terenami lasów i dolesień,
- ustalenia w zakresie wyposażenia w infrastrukturę techniczną, zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych,
- ustalenia dotyczące intensywności zabudowy, gabarytów budynków, zagospodarowania mas ziemnych,
- ustalenia dotyczące ochrony powietrza i sposobów ogrzewania budynków,
- ustalenia dotyczące zagospodarowania odpadów,
- ustalenia dotyczące uwzględnienia ograniczeń wynikających z lokalizacji istniejących i projektowanych urządzeń infrastruktury technicznej,
- ustalenia dotyczące lokalizacji zabudowy poza terenami narażonymi na zanieczyszczenie hałasem,
- ustalenia dotyczące ograniczenia gabarytów budynków.

Natomiast w „Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego” za główne cele uznano m.in. minimalizację wytwarzania odpadów, selektywną zbiórkę odpadów, stopniowe ograniczanie liczby eksploatowanych składowisk poprzez zamykanie składowisk nie spełniających wymagań oraz modernizację i dostosowanie do wymagań prawa gospodarki odpadami tych składowisk, które mogą być dalej eksploatowane.

Cele te są realizowane poprzez zapisy dotyczące zagospodarowania odpadów.

Istotne z punktu widzenia projektowanego miejscowego planu zagadnienia znalazły swoje odzwierciedlenie w ustaleniach planu w zakresie właściwym dla niniejszego planu, omówionych szczegółowo w rozdziale III pkt 5 oraz w rozdziale IV.

4. Projektowana zmiana użytkowania terenu.

Według obowiązującego „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śrem”

obszar planu to w niewielkiej części teren wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej w obrębie zwartej jednostki osadniczej, gdzie dopuszcza się lokalizowanie zabudowy mieszkaniowej, siedliskowej, letniskowej, nieuciążliwej działalności gospodarczej i usług (hotelarstwo, gastronomia);

w północnej części teren wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej w obrębie zwartej jednostki osadniczej, gdzie dopuszcza się lokalizowanie zabudowy mieszkaniowej, nieuciążliwej działalności gospodarczej i usług, usług podstawowych:

drobny handel (o pow. użytkowej do 200 m²), przedszkola, ośrodki zdrowia, drobne rzemiosło – „usługi dla ludności”;
tereny lasów, wód powierzchniowych oraz zieleni.

Na obszarze planu zostały wyznaczone tereny:

- teren zabudowy usługowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczony symbolem **U/MN**;
- tereny zieleni oraz wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczone symbolami **Z/WS**;
- tereny lasów, oznaczone symbolami **ZL**;
- teren drogi publicznej klasy lokalnej, oznaczony symbolem **KDL**;
- teren drogi publicznej klasy dojazdowej, oznaczony symbolem **KDD**;
- tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolami **KDW**.

Zmiana użytkowania polega na:

- poszerzeniu istniejącej drogi publicznej,
- wyznaczeniu nowego fragmentu drogi publicznej w części południowej obszaru,
- określeniu parametrów zabudowy, obsługi komunikacyjnej i zagospodarowania terenu.

Projektowane zagospodarowanie spełnia warunek zgodności z ustaleniami „Studium...”.

5. Analiza ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Celem sporządzania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla drogi położonej we wsi Szymanowo jest określenie zasad zagospodarowania terenów i zasad ochrony środowiska przyrodniczego oraz krajobrazu. Opracowanie miejscowego planu ma precyzyjnie wyznaczyć zakres lokalizacji nowej drogi dla obsługi terenów budowlanych oraz zintegrować ustalenia z planami miejscowymi obowiązującymi w sąsiedztwie. Planowane tereny są odzwierciedleniem kierunków rozwoju określonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śrem. Przepisy projektowanego miejscowego planu określają parametry układu komunikacyjnego i zabudowy z dbałością o ład przestrzenny oraz w zgodzie z założeniami urbanistycznymi tej części gminy.

Na obszarze projektowanego planu obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

- ▲ Uchwała Nr 120 / XIII / 99 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 24 czerwca 1999r. w sprawie: zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Śrem, obejmująca południowe tereny niniejszego opracowania,

- ▲ Uchwała Nr 108/XIII/07 Rady Miejskiej W Śremie z dnia 23 sierpnia 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru wsi Psarskie, obejmująca północne tereny niniejszego opracowania.

Zgodnie z wymogami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz z zasadą zrównoważonego rozwoju w ustaleniach projektu planu ustalono:

- stopień zainwestowania terenu w sposób procentowy oraz intensywność zabudowy,
- procentowy udział powierzchni terenu biologicznie czynnego w powierzchni poszczególnych terenów,
- parametry projektowanej zabudowy,
- obsługę komunikacyjną,
- zasady wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną.

Wszelkie przepisy dotyczące ochrony środowiska naturalnego zawsze będą miały zastosowanie do realizowanych inwestycji, gdyż są przepisami nadrzędnymi w stosunku do prawa miejscowego, a rada gminy ma delegację prawną do ustalania rodzaju inwestycji i formy przestrzennej zabudowy.

Ustalenia planu w sposób szczegółowy określają funkcję oraz parametry budynków, ich sposób lokalizacji na działce poprzez wyznaczenie nieprzekraczalnych linii zabudowy.

Analiza ustaleń tekstowych projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej środowiska przyrodniczego pozwala na wyciągnięcie następujących wniosków oraz sformułowanie uwag:

- 1) plan ustala utrzymanie istniejących urządzeń infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem przebudowy, remontu lub rozbiórki; lokalizowanie urządzeń infrastruktury technicznej, powiązanie z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci;
- 2) w zakresie gospodarki wodnej przewiduje się zaopatrzenie z sieci wodociągowej;
- 3) w zakresie gospodarki ściekowej ustala się:
 - odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej z zastrzeżeniem możliwości zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na terenie nieruchomości zgodnie z przepisami odrębnymi; odprowadzanie ścieków, w postaci wód opadowych i roztopowych, z powierzchni szczelnych do kanalizacji deszczowej po ich oczyszczeniu, jeśli wymagają tego przepisy odrębne,
 - odprowadzanie ścieków bytowych do kanalizacji sanitarnej;
- 4) w zakresie gospodarki energetycznej przewiduje się zaopatrzenie z sieci elektroenergetycznej oraz gazowej;
- 5) w zakresie gospodarki odpadami ustala się odpadów w miejscach do tego przeznaczonych i zagospodarowanie ich zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 6) w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego ustala się zaopatrzenie w ciepło z zastosowaniem technologii i paliw niskoemisyjnych;
- 7) dopuszcza się wywóz mas ziemnych powstałych wskutek prowadzenia robót budowlanych lub zagospodarowanie na terenie inwestora;

- 8) w zakresie ochrony przed hałasem ustala się zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenie **U/MN** jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych;
- 9) w zakresie kształtowania terenów zielonych ustala się powierzchnię terenu biologicznie czynnego nie mniejszą niż 25-80 %.

6. Zagrożenia na etapie funkcjonowania ustaleń planu.

Zainwestowanie terenów przeznaczonych pod zabudowę charakteryzować się będzie niską intensywnością. W celu złagodzenia niekorzystnego oddziaływania na środowisko oraz zachowania wartości kulturowo-przyrodniczych, zabudowa nasycona zostanie określonym udziałem powierzchni terenu biologicznie czynnego. Jest to już istniejąca zabudowa.

Niekorzystne oddziaływanie związane z wprowadzonym zainwestowaniem, wiązać się będzie z budową, eksploatacją oraz bieżącą konserwacją dróg i urządzeń technicznych oraz utrzymaniem wprowadzonej zieleni.

Pod warunkiem właściwej realizacji inwestycji oraz eksploatacji zgodnie z przepisami odrębnymi, przekształcenia środowiska w stosunku do stanu obecnego będą nieznaczne. Zwłaszcza, że nakazuje się podłączenie wznoszonych obiektów do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej oraz elektroenergetycznej, a tereny objęte planem są już znacznie przekształcone antropogenicznie (istniejąca sąsiednia zabudowa, budowa sieci infrastruktury technicznej i dróg).

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne uzależnione będzie od zastosowanego wariantu ogrzewania budynków. Plan nakazuje stosowanie technologii i paliw niskoemisyjnych.

Brak zagrożenia hałasem dla zabudowy na terenie planu.

Zagrożenia nadzwyczajne dotyczyć mogą niespodziewanych zjawisk przyrodniczych (tj. powodzie, huragany, ulewne deszcze itp.) lub awarii wynikających z zawodności sprzętu lub zaniedbań ludzi.

Powodem zagrożeń dla środowiska mogą być wadliwie działające instalacje mechaniczne, niewystarczające lub nadmierne uszczelnienie podłoża, zła gospodarka ściekowa, lub niewłaściwa gospodarka odpadami. Wszelkie naruszenia w tym względzie regulują przepisy nadrzędne w stosunku do prawa miejscowego.

IV. Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń planu.

W rozdziale zawarto opis, analizę i ocenę:

- przewidywanych znaczących oddziaływań na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, w tym wszystkie jego elementy,

Ponadto przedstawiono:

- zalecenia oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji miejscowego planu,
- metody analizy skutków realizacji postanowień miejscowego planu,
- informację o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- informację o braku rozwiązań alternatywnych.

1. Powierzchnia ziemi, gleby i zasoby naturalne.

W rejonie projektowanej zabudowy nie występują obszary naturalne. Tereny zostały zainwestowane już kilkadziesiąt lat temu, a część terenów jest użytkowana rolniczo. Ponadto przez tereny objęte projektem miejscowego planu przebiegają sieci infrastruktury technicznej oraz drogi gminne.

Projekt planu przewiduje poszerzenie istniejącej drogi i przedłużenie jej w południowej części obszaru po fragmencie terenu rolnego. Przekształcenia gruntu będą miały miejsce w obrębie już występujących zmian.

Zmiana warunków gruntowo-wodnych dotyczy głównie etapu realizacji inwestycji. W trakcie prac ziemnych, związanych z realizacją inwestycji nastąpi częściowe zerwanie i przemieszczenie powierzchniowych warstw glebowych. Naruszeniu i trwałym przekształceniom ulegnie struktura gruntu do głębokości wykonania wykopów pod nawierzchnie i infrastrukturę techniczną. Przekształcenia tu nie będą duże. Pojawią się nasypy budowlane, co nie spowoduje jednak większych zakłóceń w środowisku. Wpływ na zmianę warunków gruntowo - wodnych ma już istniejąca zabudowa i drogi.

Celem planu jest zrealizowanie drogi o odpowiednich parametrach technicznych dla zapewnienia wymaganych standardów technicznych.

Na przedmiotowym obszarze odpady będą pochodzić z istniejących budynków. Zarówno przepisy odrębne, jak i zapisy planu nakazują odpowiednią gospodarkę odpadami poprzez ich segregację i gromadzenie w miejscach do tego przeznaczonych na terenie działki budowlanej. Przy przestrzeganiu przepisów prawa nie ma ryzyka zanieczyszczenia powierzchni ziemi czy wód związanego z realizacją miejscowego planu. Szczegółowe ustalenia przepisów nadrzędnych w stosunku do prawa miejscowego będą miały zastosowanie w zależności od przeprowadzonej inwestycji, co oznacza odpowiednie zagospodarowanie odpadów wystarczające do ochrony gleb.

Gleby w większości na przedmiotowym obszarze są słabych klas. Zaprzeszczenie użytkowania rolniczego na fragmencie terenu nie wpłynie negatywnie na gospodarkę rolną w obszarze.

2. Warunki hydrologiczne i ochrona wód.

Zainwestowanie w obszarze opracowanie miejscowego planu nie zwiększy się. Powstanie poszerzona droga publiczna o standardach wymaganych obecnie obowiązującymi przepisami prawa. Częściowo droga będzie przebiegać po terenie obecnie rolnym.

Nie zmniejszą się tu istotnie obszary terenów biologicznie czynnych. W planie miejscowym powierzchnię terenów biologicznie czynnych ustalono na poziomie 25-80%. Znaczna część obszarów jest wyłączona z zabudowy – tereny lasów i zieleni).

Zmiany związane z realizacją drogi będą miały miejsce głównie w obszarach istniejących przebiegów ciągów komunikacyjnych, wyniesionych w stosunku do terenów sąsiednich, co oznacza brak istotnych zmian warunków wodno-gruntowych w stosunku do stanu istniejącego. Takie rozwiązanie wykorzystuje istniejące zmiany ukształtowania terenu i jest rozwiązaniem nie rodzącym konfliktów w odróżnieniu do obecnie obowiązującego miejscowego planu. W tym dokumencie droga przecina tereny podmokłych łąk. Obecnie analizowany projekt zmiany planu ma na celu ustalenie najbardziej ekonomicznego i racjonalnego przebiegu drogi.

W obszarze miejscowego planu zachowano tereny zieleni i wód powierzchniowych śródlądowych, które w dużej mierze stanowią tereny z urządzeniami hydrotechnicznymi. Znajduje się tu system rowów, który zapewnia przepływ wód do zbiornika wodnego. Zatem na obecnie występujące stosunki wodne obszaru planu największy wpływ miała budowa zbiornika wodnego i towarzyszących urządzeń melioracji wodnych.

W przepisach planu ustala się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej z zastrzeżeniem możliwości zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, na terenie nieruchomości. Przepisy odrębne dopuszczają zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie nieruchomości w określonych przypadkach, czego nie ogranicza plan miejscowy.

Plan miejscowy wprowadza ustalenia w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, co pozwoli na całościową realizację poszczególnych fragmentów sieci infrastruktury technicznej. Takie rozwiązania wpłyną korzystnie na poprawę jakości wód w okolicy i zapobiegą degradacji obecnego stanu wód. Pozwolą na racjonalne gospodarowanie zasobami wód, co wypełnia wymagania ustalone w ustawie Prawo Wodne.

Obszary zabudowy są poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.

Zmiany w zakresie hydrogeologii nie wywrą negatywnego wpływu na środowisko i wszystkie jego komponenty w obszarze rozpatrywania ani na tereny sąsiednie.

3. Różnorodność biologiczna, flora i fauna.

W obszarze istniejącej zabudowy i inwestycji nie występuje żaden element szaty roślinnej nie przekształcony przez człowieka. W projekcie planu wprowadzono zapisy o minimalnym procentowym udziale terenu powierzchni biologicznie czynnego, by zapewnić odpowiednią równowagę dla lokalnego mikroklimatu oraz wyznaczono tereny zieleni urządzonej zgodnie z wytycznymi „Studium ...”.

Przy spełnieniu wszystkich warunków określonych w projekcie planu miejscowego szata roślinna na przedmiotowym obszarze nie ulegnie degradacji, a wprowadzenie nowej zieleni, w tym dolesień, wpłynie korzystnie nie tylko na teren planowanych inwestycji, ale również tereny sąsiednie. W obszarze miejscowego planu zachowano tereny zieleni i wód powierzchniowych śródlądowych, które w dużej mierze stanowią tereny z urządzeniami hydrotechnicznymi.

Ze względu na istniejące duże przekształcenia antropogeniczne nie przewiduje się znaczącego wpływu ustaleń miejscowego planu na świat zwierzęcy omawianego obszaru.

Wszystkie tereny cenne przyrodniczo i istniejące siedliska znajdują się poza obszarem objętym planem. Nie przewiduje się, by ustalenia planu miejscowego miały wpływ na obecnie występującą różnorodność biologiczną flory i fauny.

Część obszaru miejscowego planu stanowi teren podmokłej łąki wraz z systemem rowów – urządzeń hydrotechnicznych zapewniających przepływ wód do sztucznie utworzonego zbiornika wodnego.

Teren ten mimo występowania zbiorników wodnych oraz obszarów leśnych nie został uznany za szczególnie istotny ze względów przyrodniczych i nie został objęty ochroną. Mogą tu okazjonalnie występować gatunki charakterystyczne dla płytkich zbiorników wodnych. Jednak ustalenia planu nie wpłyną istotnie na zmianę obecnego sposobu zagospodarowania terenu. Zmiany związane z realizacją drogi będą miały miejsce głównie w obszarach istniejących przebiegów ciągów komunikacyjnych, wyniesionych w stosunku do terenów sąsiednich oraz na terenach rolnych. Takie rozwiązanie wykorzystuje istniejące ukształtowanie terenu.

W obszarze miejscowego planu zachowano tereny zieleni i wód powierzchniowych śródlądowych, które w dużej mierze stanowią tereny z urządzeniami hydrotechnicznymi. Znajduje się tu system rowów, który zapewnia przepływ wód do zbiornika wodnego (Zalewu Śremskiego, staw B). Zatem na obecnie występujące stosunki wodne obszaru planu największy wpływ miała budowa zbiornika wodnego i towarzyszących urządzeń melioracji wodnych. Plan nie przewiduje zabudowy w obszarze pomiędzy zbiornikami wodnymi.

Teren objęty opracowaniem może stanowić trasy przelotu niektórych gatunków, jednak nie są to miejsca siedlisk atrakcyjne ze względu na lokalizację i obecnie występujące przekształcenia związane z powstałymi kilkadziesiąt urządzeniami infrastruktury technicznej.

Niektóre gatunki chronione i ocena wpływu ustaleń planu na ich obecność.

Nazwa	Występowanie	Zagrożenia	Ocena wpływu ustaleń planu
Botaurus stellaris Bąk zwyczajny	Zbiorniki wodne z szerokimi szuwarami, podmokłe trzcinowiska.	Utrata siedlisk wskutek zmian stosunków wodnych i osuszania terenu. Niszczenie trzcinowisk, likwidacja oczek wodnych.	W projekcie planu nie planuje się żadnej zabudowy w obrębie terenów podmokłych łąk. Sposób zagospodarowania uzależniony jest od przestrzegania przepisów odrębnych.
Ciconia ciconia Bocian biały	Łąki, pola w sąsiedztwie zbiorników wodnych, tereny bagienne.	Utrata siedlisk wskutek zmiany sposobu użytkowania terenów zielonych, zmiany stosunków wodnych i osuszania terenu.	W projekcie planu nie planuje się żadnej zabudowy w obrębie terenów podmokłych łąk. Sposób zagospodarowania uzależniony jest od przestrzegania przepisów odrębnych.
Milvus milvus Kania ruda	Lasy liściaste i mieszane w sąsiedztwie pól, łąk, często w okolicach stawów.	Utrata siedlisk wskutek zmian stosunków wodnych i osuszania terenu. Likwidacja łąk, zabagnień, oczek wodnych, wycinka starych drzew w pobliżu wody.	W projekcie planu nie planuje się żadnej zabudowy w obrębie terenów podmokłych łąk. Sposób zagospodarowania uzależniony jest od przestrzegania przepisów odrębnych.
Haliaeetus albicilla Bielik (zwyczajny)	Różnorodne krajobrazy, w których występują akweny, tereny podmokłe lub ciek wodne (nad rzekami pojawia się zwłaszcza po łęgach) – starodrzew w pobliżu dużych, otwartych zbiorników wodnych (stawów hodowlanych, jezior, zbiorników zaporowych). Liczy się też obecność wysokich i starych drzew, na których chętnie gniazduje.	Obecnie grozi im głównie utrata miejsc gniazdowych, spowodowana rekreacyjną zabudową brzegów rzek i jezior oraz kurczeniem się powierzchni starych drzewostanów w pobliżu wód. Oprócz tego bieliki często giną rozbijając się o napowietrzne linie energetyczne. Niepokojone są też przez turystów i wczasowiczów w okresie lęgowym, kiedy to potrzebują spokojnego miejsca na gniazdo.	W projekcie planu nie planuje się żadnej zabudowy w obrębie terenów podmokłych łąk. Sposób zagospodarowania uzależniony jest od przestrzegania przepisów odrębnych.
Circus aeruginosus Blotniak stawowy	Trzcinowiska	Utrata siedlisk lęgowych w wyniku zmniejszenia powierzchni zajmowanej przez szuwary, zmian reżimu hydrologicznego rzek, osuszania oczek śródpolnych, antropopresji w pobliżu zbiorników wodnych.	W projekcie planu nie planuje się żadnej zabudowy w obrębie terenów podmokłych łąk. Sposób zagospodarowania uzależniony jest od przestrzegania przepisów odrębnych.
Grus grus Żuraw zwyczajny	Rozległe bagna wśród lasów, torfowiska, wrzosowiska, nad	Osuszanie mokradeł, chemizacja rolnictwa.	W projekcie planu nie planuje się żadnej zabudowy w obrębie terenów podmokłych łąk.

	jeziorami i starorzeczami.		Sposób zagospodarowania uzależniony jest od przestrzegania przepisów odrębnych.
Chlidonias Niger Rybitwa czarna	Bogate w roślinność bagna, podmokłe łąki, torfianki, starorzecza z niską roślinnością szuwarową, rozlewiska rzeczne i inne śródlądowe zarośnięte zbiorniki wodne.	Osuszanie i melioracje wielu terenów. Obecnie zagraża jej likwidowanie wysp na dużych rzekach i stawach hodowlanych.	W projekcie planu nie planuje się żadnej zabudowy w obrębie terenów podmokłych łąk. Sposób zagospodarowania uzależniony jest od przestrzegania przepisów odrębnych.
Lanius collurio Gąsiorek	Nasłonecznione, otwarte, suche tereny z ciernistymi krzewami, a także wrzosowiska, torfowiska oraz wszelkie zarośla	Intensyfikacja rolnictwa, w tym likwidacja miedz, zadrzewień śródpolnych, oczek wodnych, procesy urbanizacyjne.	W projekcie planu nie planuje się żadnej zabudowy w obrębie terenów podmokłych łąk. Sposób zagospodarowania uzależniony jest od przestrzegania przepisów odrębnych.

W związku z realizacją inwestycji nie zostanie zlikwidowany teren leśny i tereny łąk.

4. Krajobraz.

Ustawa o ochronie przyrody definiuje walory krajobrazowe jako wartości ekologiczne, estetyczne lub kulturowe obszaru oraz związane z nim rzeźbę terenu, twory i składniki przyrody, ukształtowane przez siły przyrody lub działalność człowieka. Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami definiuje natomiast pojęcie krajobrazu kulturowego, czyli przestrzeni historycznie ukształtowanej w wyniku działalności człowieka, zawierającej wytwory cywilizacji oraz elementy przyrodnicze. Obie te definicje wskazują na istniejącą zależność pomiędzy naturalnymi walorami środowiska oraz działalnością człowieka i jego wkładem w kreowanie krajobrazu. Zapisy planu miejscowego mają pozwolić na ochronę wszystkich składników krajobrazu i wprowadzenie nowych elementów przyrodniczych i budowlanych w harmonii z otoczeniem.

W celu ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ograniczono intensywność zabudowy oraz wprowadzono:

- 1) ograniczenia w lokalizowaniu reklam,
- 2) szczegółowy zakres stosowanej kolorystyki budynków,
- 3) szczegółowy zakres stosowanych materiałów oraz maksymalnych gabarytów ogrodzeń,
- 4) ustalenia dotyczące lokalizowania obiektów tymczasowych.

W planie zawarto również ustalenia dotyczące gabarytów budynków i kształtu dachów, materiałów wykończeniowych oraz maksymalną powierzchnię zabudowy pozwalającą na zachowanie pożądanego intensywności zabudowy.

Wprowadzenie nowej zieleni, w tym dolesień, pozwoli utrzymać istniejące walory krajobrazu oraz poprawi estetykę nowo zainwestowanych terenów. Wpłynie również korzystnie na stosunki wodne obszarów podlegających zabudowie i obszarów sąsiednich.

5. System powiązań i przyrodnicze obszary chronione.

Teren objęty projektem miejscowego planu nie podlega przyrodniczej ochronie formalno – prawnej. Nie przewiduje się niekorzystnego oddziaływania na obszar Natura 2000 ani na inne tereny chronione na podstawie ustawy o ochronie przyrody ze względu na położenie obszaru planu. Żadne z chronionych typów siedlisk nie występują na terenach projektowanego zainwestowania i przez to nie ma ryzyka ich naruszenia czy zniszczenia. Główne zagrożenia dla obszarów Natura 2000 dotyczą terenów miasta Poznania i niszczenia obszarów lasów łęgowych.

Wpływ na gatunki charakterystyczne dla obszarów zbiorników wodnych został omówiony w punkcie 3.

Zaistniałe już przekształcenia związane z budową sieci infrastruktury technicznej i dróg są tak duże, że planowana inwestycja (poszerzenie i przedłużenie drogi) nie będzie miała znaczącego wpływu.

Wszelkie tereny lasów i cieków wodnych na obszarze miejscowego planu zostaną zachowane i odpowiednio chronione ustaleniami.

6. Warunki życia i zdrowie ludzi.

Przeznaczenie terenów pod inwestycje w zakresie wyznaczonym w „Studium ..” nie wpłynie niekorzystnie na środowisko przyrodnicze, natomiast wpłynie znacznie na ład przestrzenny oraz kompleksowość procesów inwestycyjnych w obrębie zabudowy.

W zapisach planu w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustala się uwzględnienie ograniczeń wynikających z lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej.

Promieniowanie elektromagnetyczne nie stanowi zagrożenia dla zdrowia ludzi, gdyż lokalizacja zabudowy uzależniona jest od warunków określonych w przepisach odrębnych i będzie realizowana we współpracy z zarządcą sieci, a lokalizacja możliwych miejsc pracy musi być zgodna z rozporządzeniem Ministra pracy i polityki społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.(Dz. U. z 2002 r. Nr 217 poz. 1833).

7. Jakość powietrza.

Zabudowa w niewielkim stopniu wpłynie na stan higieniczny powietrza. Zakłada się stosowanie nowoczesnych technologii minimalizujących negatywne skutki emisji zanieczyszczeń do powietrza. Zanieczyszczenia komunikacyjne nie przekraczają norm ustalonych w przepisach odrębnych, ponadto teren miejscowego planu zostanie nasycony odpowiednim procentem terenów biologicznie czynnych.

8. Klimat lokalny

Nie przewiduje się zmian klimatu lokalnego. Tereny przeznaczone pod inwestycje sąsiadują z terenami zainwestowanymi, gdzie stale zachodzą procesy inwestycyjne.

Zainwestowanie będzie się charakteryzować niską intensywnością.

9. Zabytki i dobra materialne.

Na terenach objętych miejscowym planem nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków czy gminnej ewidencji zabytków. Zlokalizowane są zewidencjonowane stanowiska archeologiczne. W związku z tym w planie ustalono w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustala się archeologiczną strefę ochrony konserwatorskiej w granicach oznaczonych na rysunku, przy czym zasady ochrony zabytków archeologicznych i zasady postępowania w związku ze zmianą zagospodarowania terenów, pracami ziemnymi oraz budową obiektów budowlanych w strefie ochrony archeologicznej, określają przepisy odrębne.

W zapisach planu w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustala się uwzględnienie ograniczeń wynikających z lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej.

Zapisy te eliminują ryzyko naruszenia jakichkolwiek potencjalnych obiektów zabytkowych czy istniejących obiektów, stanowiących dobra materialne służące społeczeństwu.

10. Ochrona przed hałasem.

Problem zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku nie dotyczy terenu objętego miejscowym planem. Obszary położone są poza zasięgiem oddziaływania uciążliwych tras komunikacyjnych. Na obszarze miejscowego planu nie projektuje się również funkcji mogących stwarzać zagrożenie związane z hałasem.

Zapewnienie właściwego klimatu akustycznego jest wymagane odrębnymi przepisami, więc odpowiednie zapisy zawsze znajdują swoje odzwierciedlenie w ustaleniach planu miejscowego. Opisano je w rozdziale III

11. Promieniowanie elektromagnetyczne i strefy ograniczonego inwestowania.

Ograniczenia wynikające z przebiegu sieci infrastruktury technicznej przez teren planu nie są duże i nie wpłyną negatywnie na realizację inwestycji i środowisko przyrodnicze. Na obszarze planu nie występują sieci mogące emitować ponadnormatywne pole elektromagnetyczne.

W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z dnia 14 listopada 2003 r.) określono dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku, zróżnicowane dla:

- terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową,
- miejsc dostępnych dla ludności.

Częstotliwość pól elektromagnetycznych monitoruje m.in. WIOŚ w ramach państwowego monitoringu środowiska. Z badań przeprowadzonych w 2011 roku na terenie miasta Śrem wynika, iż nie zostały przekroczone dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w miejscach dostępnych dla ludności.

Na terenie miasta Śrem nie przeprowadzano badań w ostatnich latach.

Lokalizacja możliwych miejsc pracy musi być zgodna z rozporządzeniem Ministra pracy i polityki społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.(Dz. U. z 2002 r. Nr 217 poz. 1833).

12. Przewidywane skutki oddziaływania planu na całokształt środowiska przyrodniczego.

Przewidywane skutki oddziaływania miejscowego planu na całokształt środowiska oraz jego prawidłowe funkcjonowanie są zróżnicowane co do charakteru, czasu oddziaływania, odwracalności, i ich zasięgu przestrzennego. W tabeli poniżej przedstawiono oddziaływanie proponowanego zainwestowania na poszczególne komponenty środowiska według kryteriów wymienionych w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Oddziaływanie podzielono na pozytywne (symbol „+”) i negatywne (symbol „-”) oraz neutralne, czyli brak oddziaływania („0”).

oddziaływanie lokalizacji drogi oraz zabudowy usługowo-mieszkaniowej oraz sieci infrastruktury technicznej związanej z tą zabudową	
analizowany komponent	rodzaj oddziaływania

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO DLA DROGI POŁOŻONEJ WE WSI SZYMANOWO

	bepośrednie	pośrednie	włóme	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stale	chwilowe
zanieczyszczenie powierzchni ziemi	0	0	-	0	-	0	0	0	0
naturalna rzeźba terenu	0	0	-	0	-	0	0	0	0
zagrożenie erozją	0	0	0	0	0	0	0	0	0
gleby wysokiej jakości	0	0	0	0	0	0	0	0	0
zasoby naturalne	0	0	0	0	0	0	0	0	0
jakość wód powierzchniowych	0	0	0	0	0	0	0	0	0
jakość wód podziemnych	0	0	0	0	0	0	0	0	0
stosunki wodne	0	0	-	0	-	0	0	0	0
walory krajobrazu, harmonia	+	+	0	0	0	0	+	+	0
walory estetyczne	+	+	0	0	0	0	+	+	0
obszary chronione	0	0	0	0	0	0	0	0	0
fragmentacja siedlisk	0	0	0	0	0	0	0	0	0
różnorodność biologiczna	0	0	0	0	0	0	0	0	0
funkcjonowanie korytarzy ekologicznych	0	0	0	0	0	0	0	0	0
jakość życia mieszkańców	+	+	+	+	+	+	+	+	0
rozwój gospodarczy miasta	+	+	+	+	+	+	+	+	0
zdrowie ludzi	0	0	0	0	0	0	0	0	0
powietrze atmosferyczne	-	-	0	0	-	0	0	0	-
klimat lokalny	0	0	0	0	0	0	0	0	0
zabytki	+	0	0	0	0	+	+	0	0
dobro materialne	+	0	0	0	0	+	+	0	0
klimat akustyczny	0	0	0	0	0	0	0	0	0
promieniowanie elektromagnetyczne	0	0	0	0	0	0	0	0	0
produkcja odpadów	-	-	0	0	0	0	-	0	0
wielkość powierzchni terenu biologicznie czynnego	0	-	0	0	0	0	-	0	0
wielkość zróżnicowanej powierzchni terenu biologicznie czynnego	0	+	0	0	0	0	+	0	0
ryzyko poważnej awarii	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Z powyższej analizy wynika możliwe negatywne oddziaływanie projektowanego zainwestowania związane głównie z etapem realizacji inwestycji - zanieczyszczenie powierzchni ziemi, realizacja wykopów pod zabudowę czy

krótkotrwała zmiana stosunków wodnych na etapie budowy systemów infrastruktury technicznej. Długotrwale negatywne oddziaływanie związane może być ze zwiększoną produkcją odpadów, a krótkoterminowe oddziaływanie z zanieczyszczeniem powietrza w okresie jesienno-zimowym (eksploatacja systemów grzewczych). Oddziaływanie to zostanie zminimalizowane poprzez odpowiednie ustalenia planu miejscowego omówione szczegółowo we wcześniejszych punktach prognozy. Realizacja inwestycji i ustalenia planu na przedmiotowym obszarze przyniosą ze sobą znacznie więcej skutków pozytywnych i oddziałujących długotrwale.

13. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

W związku z realizacją ustaleń projektowanego miejscowego planu prognozuje się brak oddziaływania transgranicznego na środowisko przyrodnicze. Oddziaływanie zabudowy ograniczy się do obszaru miejscowego planu.

14. Zalecenia oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

W celu zredukowania niekorzystnego wpływu inwestycji na funkcjonowanie powiązań przyrodniczych należy dążyć do biologicznej zabudowy obszarów mających pełnić funkcje przyrodnicze (powierzchnia terenu biologicznie czynnego).

W planie zachowano tereny lasów oraz zieleni i zaprojektowano tereny dolesień.

Inne rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko powinny zmierzać do racjonalnego wykorzystania terenu. Celem minimalizacji niekorzystnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze zaleca się:

- wprowadzenie obowiązku odpowiedniego nasycania terenu zielenią;
- wprowadzenie możliwości zagospodarowania mas ziemnych, pochodzących z wykopów, na terenie działki;
- w zakresie kształtowania zabudowy: określenie charakteru zabudowy, gabarytów, geometrii dachów;
- sprecyzowanie zasad obsługi infrastrukturą techniczną.

Wszystkie powyższe zalecenia zostały zawarte w zapisach projektu miejscowego planu.

15. Alternatywne rozwiązania.

Prognoza nie zawiera propozycji rozwiązań alternatywnych dla projektu planu, gdyż plan jest zmianą obowiązujących miejscowych planów i musi być zgodny z wytycznymi „Studium ...”. Procent terenów przeznaczonych pod zabudowę zrównoważony jest odpowiednim nasyceniem terenów biologicznie czynnych.

Plan ma na celu realizację inwestycji drogowej, a alternatywne przebiegi drogi były analizowane na wstępnym etapie projektowym. Inne rozwiązanie oznaczały większą ingerencję w warunki gruntowo-wodne.

16. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu.

Skutki realizacji projektowanych inwestycji na środowisko są monitorowane i określone w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska realizowanego na terenie województwa przez WIOŚ. Badania monitoringowe przeprowadza się w sposób cykliczny, stosując ujednolicone metody zbierania, gromadzenia i przetwarzania danych. WIOŚ prowadzi monitoring jakości powietrza, wód powierzchniowych, wód podziemnych, hałasu, pól elektromagnetycznych, gospodarki odpadami, gleb.

Na podstawie dostępnych danych Burmistrz wykonuje raport o stanie środowiska w gminie. Raport publikowany jest cyklicznie raz na 4 lata i uwzględnia wszelkie dostępne badania.

Niektóre działania kontrolne będą prowadzone przez Urząd Miejski w ramach kompetencji, jakie władze gminne posiadają. Takie działania będą dotyczyć sposobu zagospodarowywania odpadów, lokalizowania nielegalnych składowisk śmieci, sposobu odprowadzania ścieków bytowych i komunalnych, wycinki drzew i krzewów. Są to działania prowadzone na bieżąco w ramach zadań powierzonych samorządom gminnym, a sposób ich realizacji określony jest w przepisach prawa oraz w dokumentach strategicznych takich jak Program Ochrony Środowiska.

W projekcie planu wyznaczono obszary zabudowy usługowej.

Zgodnie z art 55. ust. 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring ten będzie uwzględniony w raporcie o stanie środowiska w gminie wykonywanym raz na 4 lata terenu w oparciu o dostępne dane o środowisku. W ramach monitoringu należy uwzględnić:

- stopień zrealizowania inwestycji drogowej,
- stopień zrealizowania nowych sieci infrastruktury technicznej, jeśli ich budowa była konieczna oraz ich wpływ na środowisko.

V. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, podsumowanie i wnioski.

Celem sporządzania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla drogi położonej we wsi Szymanowo jest określenie zasad i warunków zagospodarowania terenów i zasad ochrony środowiska przyrodniczego oraz krajobrazu. Opracowanie miejscowego planu ma precyzyjnie wyznaczyć zakres lokalizacji nowej drogi dla obsługi terenów budowlanych oraz zintegrować ustalenia z planami miejscowymi obowiązującymi w sąsiedztwie. Planowane tereny są odzwierciedleniem kierunków rozwoju określonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śrem. Przepisy projektowanego miejscowego planu określają parametry układu komunikacyjnego i zabudowy z dbałością o ład przestrzenny oraz w zgodzie z założeniami urbanistycznymi tej części gminy.

Projekt planu miejscowego uwzględnia ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śrem i przeznacza tereny pod inwestycje drogowe, lasy, zieleń oraz zabudowę usługowo-mieszkaniową. Obszary mają dogodną dostępność komunikacyjną. Uzupełnienie siatki dróg pozwoli racjonalnie zarządzać terenem i zapewni i kompleksową obsługę w zakresie infrastruktury technicznej. Projekt realizuje zmianę przebiegu drogi zaprojektowanej w obowiązującym miejscowym planie. Zmiana ta ma na celu wyeliminowanie konfliktu z terenami podmokłych łąk i wykorzystuje istniejące wyniesienia i ukształtowanie terenu. Ukształtowanie terenu jest efektem budowy zbiornika wodnego i urządzeń melioracji wodnej kilkadziesiąt lat temu.

Plan wprowadza wystarczające ograniczenia w lokalizacji zabudowy w sąsiedztwie istniejących sieci infrastruktury technicznej.

Realizacja zabudowy ma zaspokajać potrzeby mieszkaniowe oraz potrzeby w zakresie dostępności komunikacyjnej.

Wprowadzone zapisy dotyczące ochrony wszystkich składników środowiska są wystarczające w świetle obowiązujących przepisów. Można przypuszczać, że w przypadku omawianego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy respektowaniu ustalonych zasad zagospodarowania poszczególnych terenów, niekorzystne zmiany w środowisku przyrodniczym mogą zostać zminimalizowane. Realizacja inwestycji drogowej na projektowanym obszarze nie wpłynie niekorzystnie na istniejące i projektowane tereny chronione, wpłynie natomiast korzystnie na jakość życia mieszkańców i rozwój potrzebnej infrastruktury.

VI. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Opracowana prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze dotyczy ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla drogi położonej we wsi Szymanowo.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania oparto się na szeregu dokumentów wykonanych na potrzeby gminy oraz na podstawie przepisów prawa. W rozdziale I opisano cel i zakres miejscowego planu oraz metody sporządzania prognozy. Dla rozpoznania środowiska przyrodniczego w rozdziale II przeanalizowane zostały kolejno jego składniki: położenie geograficzne i rzeźba terenu, warunki geologiczne – gruntowe, stosunki wodne, warunki glebowe, szata roślinna i świat zwierzęcy, klimat lokalny oraz obszary chronione.

W rozdziale III zawarto charakterystykę ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w tym celu ochrony środowiska uwzględnione w planie oraz potencjalne zagrożenia na etapie funkcjonowania ustaleń planu.

W rozdziale IV opisano potencjalne oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska w tym obszary chronione. Analiza ww. składników wykazała brak przeciwwskazań do lokalizacji inwestycji planowanych do realizacji w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Podczas prognozowania oddziaływania na środowisko przyrodnicze ustaleń miejscowego planu przeanalizowano położenie i użytkowanie terenu, którego dotyczy opracowywany plan miejscowy, projektowane przeznaczenie terenu, i ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Z analizy wynika, że realizacja ustaleń planu nie doprowadzi do zmian hydrogeologicznych na terenie planu i na terenach sąsiednich, nie spowoduje znaczących i niekorzystnych zmian w szacie roślinnej i pokrywie glebowej.

W rozdziale V dokonano oceny rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych. Pomimo tego, że tereny charakteryzują się dużym stopniem przekształcenia antropogenicznego plan wprowadza ochronę obiektów zabytkowych. Tereny opracowania planu są uzupełnieniem istniejącej tkanki urbanistycznej wsi. Zapisy planu miejscowego zobowiązują do wprowadzenia inwestycji w najmniej inwazyjny sposób, by nie wywierała negatywnego wpływu na tereny sąsiednie.

Wszelkie inwestycje budowlane przyczyniają się do trwałej zmiany środowiska naturalnego. Ustalenia projektu planu uwzględniają rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko, proponowane w niniejszym opracowaniu. Jeżeli realizacja projektowanego zagospodarowania terenu przebiegać będzie w sposób prawidłowy, środowisko przyrodnicze nie dozna uszczerbku. Warunkiem jest jednak respektowanie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

VII. Materiały źródłowe oraz podstawowe przepisy prawne.

Podczas sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego korzystano z informacji zawartych w następujących materiałach źródłowych:

- 1) mapy topograficzne, mapy zasadnicze, mapy ewidencyjne, mapy glebowo – rolnicze,
- 2) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śrem – zatwierdzone Uchwałą Nr 48/V/07 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 8 lutego 2007 r., zmienione uchwałą Nr 215/XXV/08 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 26 czerwca 2008 r., uchwałą Nr 24/V/11 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 27 stycznia 2011 r., oraz uchwałą nr 242/XXV/2012 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 21 sierpnia 2012 r.;
- 3) „Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe – gmina Śrem” – Śrem grudzień 2004 r.,
- 4) Program ochrony środowiska dla gminy Śrem na lata 2008 - 2011 z perspektywą na lata 2012 - 2015 przyjęty uchwałą Nr 221/XXV/08 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 26 czerwca 2008 r.,
- 5) Rysunek projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- 6) Roczna ocena jakości powietrza w Wielkopolsce za rok 2013, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2014 r.,
- 7) Wyniki badań i klasyfikacja wskaźników jakości wód płynących w województwie wielkopolskim za rok 2013, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2014 r.,
- 8) Monitoring stanu chemicznego oraz ocena stanu jednolitych części wód podziemnych w dorzeczach w roku 2013, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2014 r.;
- 9) Standardowe formularze danych dla obszarów Natura 2000 (SOO Rogalińska Dolina Warty – kod obszaru: PLH 300012 i OSO Ostoja Rogalińska – kod obszaru: PLB 300017),
- 10) Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016” przyjęta uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009 r., (M.P. 2009 nr 34, poz. 501),
- 11) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2012 – 2017 przyjęty uchwałą Nr XXV/440/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 sierpnia 2012 r.,
- 12) Program Ochrony środowiska Województwa Wielkopolskiego na lata 2012 – 2015 przyjęty uchwałą Nr XXVIII/510/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 listopada 2012 r.,
- 13) GUS – Bank Danych Lokalnych,
- 14) literatura specjalistyczna.

Ponadto sporządzając prognozę oparto się na następujących aktach prawa:

- 10) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015, poz. 199 ze zm.),
- 11) Ustawa z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014, poz. 1446 ze zm.),
- 12) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627 ze zm.),
- 13) Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2015 r. poz. 196),
- 14) Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. 2013 poz. 1409 ze zm.),
- 15) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 909),
- 16) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013, poz. 1232 ze zm.),
- 17) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2015, poz. 469),
- 18) Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. nr 123, poz. 858 ze zm.),
- 19) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 poz. 112),
- 20) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r., w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2012 r., nr 14, poz. 81),
- 21) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r., w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1419),
- 22) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. z 2004 r., nr 168, poz. 1765),
- 23) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich sytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690 ze zm.),
- 24) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. z 2002 Nr 155, poz. 1298),
- 25) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleb oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165, poz. 1359),
- 26) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego (uchwała nr XLVI/690/10 z dnia 26 kwietnia 2010 r.).

Dla potrzeb sporządzenia „Prognozy....” przeprowadzona została bezpośrednia wizja terenu.

VIII. Załączniki graficzne.

Załącznik nr 1 – mapa topograficzna.

Załączniki nr 2 – rysunek projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.